

INTEGROITUMINEN 4

Väinö Hotti

Mykkyyden syyt – integroitumisen esteet

1. Ei ole koskaan tultu uskoon

"Pajuihin, joita siellä oli, me ripustimme kanteleemme. Sillä vangitsijamme vaativat meiltä siellä lauluja ja orjuuttajamme iloa: "Veisatkaa meille Siionin virsiä". **Kuinka me voisimme veisata Herran virsiä vieraalla maalla?"** (Ps.137:2-4).

Suomessa on paljon "nimikristittyjä", joille Kristuksen sisällinen tunteminen on outo asia.

He ovat kulkeneet ehkä vuosikymmeniä Herran kansan mukana – pettäen itsensä - ja lähimmäisensä. He eivät kuitenkaan kuulu Herran kansaan, vaan "sekakansaan":

"Ja myös paljon **sekakansaa** meni heidän kansansa, sekä lampaista ja raavaskarjaa **suuret laumat**" (2. Moos.12:38).

Sekakansa merkitsee uudestisyntymättömiä ihmisiä:

"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa" (Joh.3:3).

"Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: **Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut**' (Ilm.3:1).

2. Saarnan kriisi

Seurakunnan julistus ei ole ollut täysipainoista:

a) Siellä ei ole ollut apostolista herätyssaarnaa, vaan nukuttavaa "vuohien huvittamista". Sanoma puuttuu!

b) Julistus on ollut "sosiaalista evankeliumi", jossa painotus on ollut "Martan tehtävissä":

SOSIAALINEN EVANKELIUMI

"Ihmistä ei pidetä langenneena ja lihanmielessään Jumalaa vastaan kapinoivana olentona, joka on pimeyden valtojen orjuudessa ja palveluksessa, niin että hänestä tulee Jumalan lapsi vasta kääntymyksen. uudestisyntymisen, pelastuksen kautta. Häntä pidetään ilman muuta, luomisen perusteella, Jumalan lapsena. Lunastus ja

pelastus Kristuksessa ei siten ole tarpeen. Riittää, kun ihminen saa paremmat yhteiskunnalliset olot, kasvatusta jne. Kristusta pidetään pääasiassa ihanteena ja opettajana” (David Hedegård – Uuras Saarnivaara: Kohti suurta Baabelia, s. 42).

c) **Armolahjapainotus** on sysännyt syrjään rakkauden, joka on kaikista suurin lahjoista.

d) **Antinomismi** on estänyt synnin tunnon heräämisen ja ihmiset eivät ole joutuneet todelliseen syntihätään.

Vanhurskauttaminen (asemanmuutos) on jäänyt tapahtumatta. Ei ole tapahtunut siirtymistä Jumalan valtakuntaan:

”Ja minä pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanain käsistä, joitten työkö minä sinut lähetän **avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan tykö ja saisivat uskomalla minuun synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa`** (Apt.26:17,18).

3. Lahkolaisuus

Kun ihminen tulee uskoon, hänelle tavallisesti on selvää, että ”seurakunta on yksi”. Ennen pitkää hän saa ”uusien opettajia”, jotka kavalasti pyydystävät hänet omaan verkkoonsa – ja hänestä tulee ”lahkolainen”. Ekklesian myötä häneltä katoavat myös Sana ja Kristus – koska nämä kaikki kolme kuuluvat yhteen! Näin tapahtui Galatian seurakunnassa, jonka Paavali oli perustanut:

”**Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi; te olette langenneet pois armosta**” (Gal.5:4).

MARTTI LUTHER
1483 – 1546

”Minä pyydän, että ihmiset olisivat minun nimeni suhteen vaiti eivätkä nimittäisi itseään luterilaisiksi, vaan kristityiksi. Mikä on Luther? Ei tämä oppi minusta ole, eikä minua ole ristiinnaulittu kenenkään edestä. Paavali ei voinut sietää, että kristityt nimittivät itseään hänen tai Pietarin mukaan. Kuinka sitten minä, vaivainen, haiseva matosäkki voisin antaa Kristuksen lasten nimittää itseään minun kurjan nimeni mukaan? Ei niin rakkaat ystävät, vaan hävittäkäämme juuria myöten puoluenimet ja ottakaamme kristityn nimi hänen mukaansa, jolta oppimmekin on! Minä en ole enkä tahdo olla kenenkään mestari. Yksin Kristus on meidän Mestariimme.”

Martti Luther; Ole turvallisin mielin – kokoelmassaan.

”Valeapostolit pilkkasivat Paavalia galatalaisten kuullen tähän tapaan: Hän on äksypäinen ja riidankipeä mies: pikkuseikan tähden menee rikkomaan seurakunnissa vallitsevan yksimielisyyden, ja vain siitä syystä, että yksin on olevinaan viisas, yksin tahtoo arvonantoa osakseen - . Näin väärin Paavalia syyttäen tekivät hänet monen silmissä vihatuksi” (Luther, Gal.kirj,sel. s.584).

4. Lumous

Galatalaiset joutuivat ”lumouksen uhriksi”:

”Oi te älyttömät galatalaiset! Kuka on lumonnut teidät, joiden silmien eteen Jeesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna?” (Gal.3:1).

Paratiisissa käärme petti ovelasti Eevan:

”Mutta käärme oli kavalin kaikista kedon eläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt; ja se sanoi vaimolle: ”Onko Jumala todellakin sanonut: 'Älkää syökö kaikista paratiisin puista'?” (1. Moos.3:1).

Saatana kyseenalaisti Jumalan puheen. Galatalaiset joutuivat paratiisissa esitetyn kysymyksen eteen: ONKO JUMALA TODELLA SANONUT?

Tänään raamattu-uskolliset kristityt painiskelevat saman kysymyksen kanssa lahkoasiassa. Muutoin ollaan Raamatun suhteen pikkutarkkoja, mutta lahkoasiassa luistetaan; ei kysellä Jumalan tahtoa. Tässä on ”sokea pilkku”. Pitäähän se jokin raja olla! Koko maailman kannattaa lahkolaisuutta:

”Ja nyt uhkaa se vaara, että ei ainoastaan tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi, vaan myöskin, että suuren Artemis jumalattaren temppeliä ei pidetä minäkään ja että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Aasia ja koko maanpiiri palvelee” (Apt.19:27).

Valitsivatko apostolit kansan suosion Jumalan sanan sijaan?

Onhan se totta, että tänään LAHKOPERKELETTÄ koko maailma palvelee. Onko meidän kuitenkaan pakko valita populismi raamattu-uskollisuuden sijasta?

Eikö Herran apostolin Paavalin julistama sana ole meille auktoriteetti? Vai liitymmekö liberaaliteologiiden riveihin ja hyväksymme Raamatun ainoastaan ”soveltuvien osien; otamme Raamatusta ainoastaan VALITUT PALAT? Tässä ei vaadita muuta kuin välttävää sisälukutaitoa - ja kuuliaisuuksia Jumalan sanalle:

”Katso, kuuliaisuus on parempi kuin uhri ja tottelevaisuus parempi kuin oinasten rasva” (1. Sam.15:22).

Lue niin kuin on kirjoitettu, usko niin kuin on kirjoitettu, niin saat niin kuin on kirjoitettu!

Lahkoon myöntyminen merkitsee Perkeleen petosta! Totuus on se, että uskovat ovat usein herkkäuskoisia ja helposti petettäviä:

VILHO RANTANEN
16.2.1899 – 7.7.1978

Veli susi, ss.150-152

Vilho Rantanen runoilee:

*”Totta luulen, kristikansa
narrattavaks` kai lie herkin,
jos vain liikkuu hurskain elein,
osaa tehdä ristinmerkin.*

Lahkolaisella ei ole eväitä integroitua Kristukseen, Sanaan eikä EKKLESIAAN. Hän on kaikkien näiden ulkopuolella!

5. Tuuliajolla

Uskova, jolta puuttuu hengellinen integroituminen, on tuuliajolla. Hän on kaikkien aatteiden ja ideologioiden viskeltävänä. Hän on hengellisesti ”sokea”.

”**etemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa** ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus” (Ef.4:14,15).

”Mutta anokoon uskossa, ollenkaan epäilemättä; sillä joka epäilee, on **meren aallon kaltainen**, jota tuuli ajaa ja heittelee. Älköön sellainen ihminen luulko Herralta mitään saavansa, **kaksimielinen mies, epävakainen kaikilla teillään**” (Jaak.1:6-8).

”Älkää heistä välittäkö: he ovat sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokea sokeaa taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeavat” (Matt.15:14).

6. Esiymmärryksen merkitys

Uskonasiat eivät avaudu ennen vanhurskauttamista / uudestisyntymistä:

”Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, **eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti**. Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkistelee kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkistelemaan. Sillä: "kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa häntä?" Mutta meillä on Kristuksen mieli” (1. Kor.2:14-16).

7. Omatunto marttyyrina

Kannan muodostaminen eri asioihin edellyttää riittävää tietoa. On oletettavissa, että Suomen kristityillä on välttämätön perustieto. Vai onko sittenkään? Jos on tietoa, onko se ”oikeaa tietoa” vai näennäistä kvasitietoa?

”Minun kansani joutuu häviöön, sillä **se on tietoa vailla**” (Hoos.4:6; Saarnivaaran käänn.).

Jos vaikeneminen ei ole tiedosta kiinni, ongelma tulee uskovan kannalta vaikeammaksi; se siirtyy OMANTUNNON tasolle.

Raamattu puhuu, että joidenkin omatunto voi olla täysin turmeltunut; tämä tapahtuu silloin, jos jatkuvasti toimitaan omaatuntoa vastaan:

”säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hyljänneet ja **uskossaan haaksirikoon joutuneet**” (1. Tim.1:19).

”joiden omatunto on **poltinraudalla merkitty**” (1. Tim.4:2).

Luther sanoo: ”On väärin ja turmiollista toimia omaatuntoaan vastaan.”

7. Jumalaton vaikeneminen

”Puhuminen on hopeaa, vaikeneminen kultaa.” Tämä ei aina pidä uskovan elämässä paikkaansa. Vaikeneminen voi olla ”jumalaton vaikenemistä”. **Luther** näkee sen raskaana syntinnä:

”Syytettäköön minua ylpeydestä, ja ahneudesta, aviorikoksesta ja murhasta, vihollisuudesta paavia vastaan...kunhan minua vain ei voida syyttää jumalattomasta vaikenemisesta” (Kares, Luther, s.145,146).

8. Pelastusvarmuuden puuttuminen

Jos ihminen ei ole kokenut vanhurskauttamisen ja uudestisyntymisen ihmettä, häneltä puuttuu ”pelastusvarmuus”:

”Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, **joita me olemmekin**. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne häntä” (1. Joh.3:1).

9. Kukasta kukkaan

Integroitumaton uskova on ”irtolainen”, joka on joka paikassa - ja toisaalta ei ole missään! Hän on kulkuri, joka liitelee ”kukasta kukkaan”. Hän ei pysty tekemään selkoa uskostaan:

”vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämissänne ja **olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on**, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla” (1. Piet.3:15).

Eräältä isännältä kysyttiin, mikä oli hänen uskonsa: – *Se on sama kuin kirkon usko.* – *No, mikäs se kirkon usko sitten on?* – *Se on sama kuin minun uskoni.*

Tällainen uskova kulkee ilman päämäärää:

”On iltamyöhä, taipaleella muuan reissumies. Hän viheltelee kulkeissaan. Hän mistä tulee, minne menee, taivas yksin ties. On musta kissa seuranaan.”

HELSINGIN SANOMIEN TEEMA-LEHTI 1/2013

”Elämän tarkoituksen etsiminen on tärkeämpää kuin sen löytäminen” (Erik Allardt, sosiologian professori).

”En usko elämällä olevan mitään muuta tarkoitusta kuin elämän jatkuminen. Yksilön kohdalla tämä tarkoitus ilmenee suvun jatkamisena ja jatkumisena. Mutta tähänkin jo sisältyy kaikki” (Timo Airaksinen, käytännöllisen filosofian professori).

”Elämällä ei ole yleistä tarkoitusta. Jokaisen ihmisen on itse mietittävä, minkä tarkoituksen hän haluaa antaa elämälleen” (Anne Fried, kirjailija).

”Voi rakkaat lapset, minä en tiedä” (Hannu Salama, kirjailija).

Kristinoppi (1938): *”Jumala on luonut ihmisen elämään hänen yhteydessään. Sen tähden ihmissydän saa rauhan vain Jumalassa. Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tunteminen ja Jumalan lapseksi pääseminen on elämämme kallein asia.”*

PAAVALIN ELÄMÄLLÄ OLI TARKOITUS

”Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut” (Fil.3:12).

”Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden sepele, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat” (2. Tim.4:7).

”Niin mä löysin jo elon lähtehen, Siksi kulje en enää etsien. Siinä onnen ja levon täyden sain. Siellä on kaikilla sijaa vielä vain” (HLV 152:7).

TV7 / Café Raamattu 26.4.2014 / Leif Nummela / Matti Leisola

”Muistan raamatunjakeenkin vielä, joka pysäytti minut todella. Se on Matt.6:33: ”Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin kaikki tämä teille annetaan.” Jossa Jeesus lupaa, että kaikki se, mitä muut tavoittelee, mä saan ilmaiseksi, jos mä keskityn oikeisiin asioihin. Ja niin mä rukoilin, että tästä tulisi totta mun elämässäni. Muistan, kun kävelin vielä Teekkarikylästä Kemian osastolle Otaniemessä ja tätä pohdin. Siitä on aika monta vuotta. Totta kai se on vaikeaa, mutta toisaalta se on rikasta ja antoisaa. Olen joskus sanonut, että kristityn elämä tällä tavalla elettynä on kuin James Bondin elämää: Sitä on kiva seurata tv:stä, mutta se on aika hurjaa elämää. On monta tilannetta, jossa on joutunut uhkailujen kohteeksi, jossa on kyseenalaistettu maine – erottamisella uhkailtu.”

MATTI LEISOLA (professori)

”Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan” (Matt.6:33).

”Sillä hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti, ja te olette täytetyt hänessä, joka on kaiken hallituksen ja vallan pää” (Kol.2:9,10).